

digt, at den på et tidspunkt siger, at nu stopper vi bistanden, når vi så på et andet tidspunkt kan se, når vi går ind i tallene, at der fortsat gives til en række områder.

Vi kan i Dansk Folkeparti meget vel være med til, at man giver penge til fattigdomsbekæmpelse, hvor der er sult og hungersnød i de her områder, det er helt sikkert. Det tror jeg alle mennesker i det danske samfund er med på. Men hvis vi går ind og samtidig siger, at vi også skal give penge til at bygge veje, til at bygge kraftværker, til at bygge en række af de ting, der ligger i infrastrukturen dernede, så er det, problemerne opstår. Det gælder især, hvis de lande fører krig eller laver atomvåben, for så er det ét fedt, og så kan vi ikke hjælpe alligevel, fordi så er landet inde på et så galt spor, at det ikke kan lade sig gøre for nogen at hjælpe.

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Jeg vil gerne på det kraftigste sige, at vi ikke signalerer accept. Vi gør det modsatte. Vi er netop i en dialog med regeringen – nu tror jeg, det er Zimbabwe, vi taler om – og det er absolut ikke accept, vi signalerer i det forhold. Så det gør vi ikke.

Jeg tror, jeg også godt kan tale på min forgængers vegne, for jeg tror aldrig, han har sagt, at vi stopper bistanden til Zimbabwe. Vi har sagt, at vi trækker en del af bistanden ud, og det er bl.a. den, der går til det, hr. Peter Skaarup nævner, netop vejprojekterne, altså infrastrukturprojekterne, men igen at vi bliver i Zimbabwe i de sektorer, altså i sundhedssektoren, som altså især har med aidsramte at gøre.

Nu siger hr. Peter Skaarup, at han godt kan forstå, at vi skal støtte folk, der lider af sult, og dér, hvor der er hungersnød. Jeg vil gerne tilføje, at jeg også synes, vi skal være dér, hvor folk er alvorligt og dødeligt syge.

Jens Rohde (V):

Jeg må sige, at det efterhånden bliver sværere og sværere at finde ud af, hvad regeringens politik egentlig er. I onsdags stod ministeren her i Folketingssalen og talte om, at f.eks. Uganda har helt legitime sikkerhedsinteresser i at have 10.000 soldater inde i Congo. Nu hører vi så ministeren sige, at vi igen og igen siger, at vi ikke vil acceptere, at de fører krig i andre lande.

Hvad er egentlig regeringens politik? Og synes ministeren ikke, at det efterhånden kommer til at klinge en lille smule hult også over for dis-

se lande, når man stiller krav, men ikke gør noget ved det, for der er ingen konsekvens i det? Man står her i det danske parlament og siger, at man godt forstår disse legitime sikkerhedsinteresser.

Hvad er egentlig kriterierne for dansk ulandsbistand? Har regeringen overhovedet nogen håndfaste kriterier, vi kan henholde os til? Jeg kan godt forstå, at man ikke kan snakke om stabilitet, for det er selvfølgelig derfor, vi skal være der, men det kan ikke passe, at vi ikke kan stille krav om, at man ikke fører krig – at man ikke har en politisk vilje til at overholde menneskerettigheder og indføre demokrati. Kan det virkelig passe, vil jeg spørge ministeren?

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Jeg er selvfølgelig ked af, at hr. Jens Rohde ikke kender kriterierne for den danske bistand. Der er et meget overordnet mål for den danske bistand, netop et fattigdomskriterium, så vi giver bistand til lande, som har meget stor fattigdom. Det er det fremmeste kriterium.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det ikke passer, når det bliver nævnt, at der ikke er nogen konsekvens. I Zimbabwe ser vi, at der har været en konsekvens, og der er det også i forhold til de andre lande.

Nu nævnes specifikt Uganda. Der er gang på gang gjort opmærksom på over for Uganda, at vi gerne ser, at Uganda trækker tropperne ud. Uganda har faktisk vist en vilje til det, og jeg tror, at det kommer. Jeg ser faktisk ret positivt på situationen i hele det område. Jeg tror, at nu har vi set, om jeg så må sige, at den gamle Kabila døde og en ung Kabila kom til, og det kan betyde noget for området, og det vil jeg gerne afvente at se.

Derfor skal jeg svare hurtigt og kan måske komme tilbage til det igen: Det er ikke rigtigt, at der ikke er nogen konsekvens.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil godt allerførst takke ministeren for, at vi fortsætter linjen, for noget af det mest ødelæggende for vores ulandsbistand er, hvis man kører den dér stop and go-politik. Så kommer der lige en eller anden, der er en sag på, og så stopper man, og så skal det i gang igen.

Jeg vil godt i forlængelse af det her bede ministeren bekræfte, at de ngo'er, der er der og har samarbejde med ngo'er, og som er mindst lige så bestyrkede over krig som hr. Jens Rohde og hr.